

JAUME BARTUMEU CASSANY
Excap de Govern

La pressa com a pitjor consellera

La situació de la negociació és molt preocupant

Des del mes de setembre la ciutadania percep un excés de gesticulació i una exuberància de les escenografies en relació al procés de negociació de l'acord d'associació amb la Unió Europea. Però la ciutadania continua esperant informació i explicacions.

El que passa és que la secretaria d'Estat encarregada de la negociació, que és un assumpte delicat i amb el qual és imprescindible procedir amb exquisida mesura i extrema habilitat, s'ha rendit a les pressions de la Comissió Europea que vol tancar l'acord a final d'any.

No és el moment, en un afer en el qual Andorra s'hi juga el futur de les properes generacions, de decisions precipitades i atabalades. No és temps per presses. Acceptar de forçar la màquina, com demana la Comissió Europea, no seria una bona solució per Andorra. Ni ens portaria a un bon acord. Ningú no s'hauria de posar nervios pensant que la mal anomenada "finestra d'oportunitat" es tancarà a final d'any. No és cert.

No és la primera vegada que escric que un treball menys atabalat i més endreçat pot garantir contra els riscos d'error o d'irreflexió.

I per això, insisteixo també, cal que el nostre país pugui escollir les seves prioritats i només ho podrà fer havent pogut conèixer i debatre un estudi de l'impacte –positiu positiu i negatiu– que suposaria l'aplicació de l'acord d'associació.

Cal que el poder polític sigui una mica més transparent. L'obs-

curantisme amb què es negocia, o se suposa que es negocia, qüestions cabdals pel futur d'Andorra no és propi d'un sistema democràtic.

El pacte d'Estat rubricat el dia 1 d'agost i signat el 12 d'octubre tenia com a objectiu "establir el marc general de desenvolupament dels treballs de preparació de les sessions de negociació pendents per tal d'obtenir un Acord d'Associació que, mitjançant la seva aplicació, beneficiï Andorra."

Es tractava, al capdavant, de "facilitar l'avançament dels treballs i la construcció de les posicions de consens", però no s'està agafant aquest camí.

Ens preocuparia perquè el repte és massa gran perquè alguns

L'obscurantisme amb què es negocia amb la UE no és propi d'un sistema democràtic

---

pretenguin assumir-lo des de la soledat autosatisfeta. Ara ens tocaria aprendre a viatjar junts, perquè el recorregut és difícil, però la fita esperançadora.

Ens caldria un govern fort, aliat amb l'oposició, còmplice amb la societat civil, fent pinya amb els sectors econòmics i socials, per afrontar la negociació, però el moment no acompanya aquest desig.

En els temps en els quals estem i en els que venen, caldria concretar un estudi de l'impacte, conseqüències, beneficis i

inconvenients econòmics i socials per Andorra de la seva incorporació al mercat interior de la Unió Europea.

La situació actual de la negociació de l'acord d'associació és difícil, complexa i molt preocupant. Davant aquesta situació no escau el postureig sinó la màxima responsabilitat.

Tant si anem massa a poc a poc com si anem massa de pressa podem caure.

Nosaltres volem i podem anar al ritme que cal, perquè la pressa és mala consellera.

En un llibre publicat el passat mes de maig Jean-Pierre Chevènement explica que Europa ha estat sempre un projecte de geometria variable.

Per això ens equivocaríem avançant en la negociació d'un acord d'associació sense plantejar-nos una estratègia de defensa d'aquesta geometria variable en interès d'Andorra. Com vaig dir en el diàleg públic *L'acord d'associació amb la Unió Europea, sense filtres* que vaig mantenir amb el periodista Albert Roig el dia 9 de març del 2023 al Centre de Congressos d'Andorra la Vella, l'estratègia negociadora s'ha de vertebrar a partir de la declaració relativa a l'article 8 del Tractat de Lisboa: "La Unió tindrà en compte la situació particular dels països de petita dimensió territorial que mantenen amb ella a relacions específiques de proximitat."

Havent-ho pogut observar directament no tinc gens clar que la secretaria d'Estat encarregada de les negociacions ho defensés com caldria.